

Sygn. akt IV KO 25/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie z zażalenia **R. G.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. z dnia 20 marca 2020r., sygn. akt PR Ds(...), o umorzeniu śledztwa w przedmiocie przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w W. tj. czynów z art. 231 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 1 kwietnia 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w W.,
zawartego w postanowieniu z dnia 5 marca 2021 r., sygn. akt II Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 marca 2021 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w W., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy z zażalenia pokrzywdzonego R. G. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. z dnia 20 marca 2020 r., sygn. akt PR Ds(...), o umorzeniu śledztwa w przedmiocie przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w W. tj. czynów z art. 231 § 1 k.k..

Uzasadniając wniosek wskazał, że osobą pokrzywdzoną w niniejszej sprawie jest sędzia Sądu Rejonowego w W. R. G., z którego zawiadomienia toczyło się w

sprawie śledztwo w przedmiocie przekroczenia uprawnień – zdaniem zawiadamiającego – wyczerpujących znamiona przestępstwa z 231 § 1 k.k. przez wskazanych w zawiadomieniu sędziów tego Sądu Rejonowego a to wywołać może przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym Sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Nadto wskazał, że ośmioro sędziów tego Sądu jest wyłączonych od orzekania z mocy prawa, co stwarza trudności w szybkim i sprawnym rozpoznaniu sprawy z uwagi na szczupłą, wynikającą z tego, że Sąd Rejonowy w W. jest „Sądem stosunkowo małym” obsadę kadrową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choćby obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące - jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie - w sprawach, w których jedną ze stron postępowania, np. stroną pokrzywdzoną, jest sędzia Sądu właściwego zaś osobami objętymi zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa inni sędziowie tego samego sądu. Zatem, choć z tego tylko powodu, trzeba przyjąć, że dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., nakazuje niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w R., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.